

Așa o știm

Grigore Vieru

Anei și lui Constantin Robu
Așa o știm, așa e mama:
Se mulțumește cu puțin
Hrănindu-se mai mult cu pâinea
Răbdării, dorului divin.
Trăim un timp de mare zbucium,
Și-atât și eu mă odihnesc
Cât mai aud cuvântul mumei
Și cât în ochii ei privesc.
Sunt multe sărbători pe lume.
Le-avem întregi ori un crâmpei -
O nesfârșită sărbătoare
Sunt ochii mamei, vorba ei.
Des, tot mai des mă fură anii
Copilăriei ce s-a dus.
Scriam pe-omăt al mamei nume
Ce îmi părea venit de Sus...
Iar pe al pâinii tainic abur
Venea și îl scria Isus.